

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1928-1929 - 52

Olander, Valborg,

HS L 1:1

Karlavagn 99 Staden den 19 Okt. 1928.

Min älskade!

Tack för brevet i dag! Det var en så lycklig känsla i går kväll, när jag tänkte på att jag i dag på morgonen med säkerhet skulle få en hälsning från dig.

Jät blir alltså i dag om 14 dagar, som jag får den stora stora glädjen att ha emot dig. Men du vet väl, att om Operan kallar, så möter intet hinder för att du kan komma när som helst.

Jag gratulerar av allt hjärta till att du nu får vila en tid från författarskap. Den tyblom lät så glad åt din saga, och nog tror jag många, liksom jag, gjort den eufarukelken, att det är bäst människor låta bli att tänka, när de fått en orden. Man blir förstås nöjd, när de någon gång ha räddat en situation åt en genom att tänka, men egentligen är man ju beredd att ta ansvaret själv, om något frassel skulle uppstå.

Man tycker jag att du borde vara fri för intervjuare, åtminstone svenska. Jag hörd nyss i telefon av Gerda, att fru Skerfvinge togit sin tillflykt till henne och Dahn, och Gerda var nog så snäll mot henne och hade tyckt om henne. Jag bad Gerda säga mig vilket år Christoffers tolv år därbacka kan vara mestad. Det är den sömniga Wäblin, som vill veta det för Orsdal-Prild. Han vill också ha ästul för Nalms-
grvits byst och många många flera. Jag bad få se hans korrekturen.

Gosta sade, att Helena också kommer med till du 20/11
 Jag har inte berättat något om ät frk. Lundgren -
 hoppas det blir tids nog, när du kommer och vi
 får veta, om Gosta och Helena skola bo på samma
 ställe.

Tack för att du berättade om Birger och Marta!
 Jag spar mina reflexioner, tills vi träffas, men
 det rent ohyggliga är - tycker jag - att den där
 Brändstämman / nyutnämnd borgmästare! var så opålit-
 ligg.

Ja, den där fru Nyblom var en liten varelse med kjol
 till knäna och artistiskt målade kinder. Och så "hjälplos",
 som du sade om de andra. Dröjde om jag ville skriva något,
 ville jag svarade nej; om de skulle sätta i gång en in-
 samling, vilket jag avsåg; undrade vem som hade övertitt
 en tysk bok om S. L. J., vilket hon g. fick veta, ^{hon} visst ja, att det
 skulle komma ut något om Lotta Svärd!!!

Emellertid är hon stadsfullmäktig; det är nog sådana, som
 kallas som frivas att samarbeta med. Hon heter Gra N.
 den som var hos dj: Elsa d., bådas mänmer är journalister,
 men den seures ^{man} är född Pettersson, påstod hon. Det
 enda resultat hon uppnådde var att få fotografera
 några bilder av den autograf om Fritjofs saga.

Du må tro, att jag var utsett för en sensation
 här om kvällen.

Jag kom från matsalen in i den mörka salongen
 i min ensamhet, och en mörk talan en män-
 niska! Jag känner ännu hur hjärtat hoppade till,
 och jag tog ett steg baklänges - som jag visst aldrig gjort förr.

Jag undrar vad du gissar på: om jag fått förbindelse med antevärlden, eller om någon obehörig listat sig in.

Det var om intelliderna, utom - en högtalare, som kommit till påhörsande, som inte var avkopplad och som var så inställd, att den talade i naturlig ton, och som jag totalt hade glömt av!

Jag undrar vad du skall tycka om detta mitt tilltag, ty jag har köpt den. Den kan jämföras ner till en viskning, om man så vill, och när man sitter bredvid den, är det verkligen, som om man hade den talande bredvid sig.

Jag vet, att du tycker jag skulle vänta några år för att få en fullkomlig apparat. Men vem vet hur många år man lever till, och så - blir det alldeles omöjligt att höra utlandet här i Sthlm. Det hjälper inte med utomhusantenn en gång, ty genom storstationens närhet kan man inte höra utlandet, förutom Sthlm tyfstrat på kvällen. Jag hoppas du skall bjuda på någon av sofforna och utom påhäng av lurrarna kunna lysa till det som intresserar dig.

Är sigen du om mig, som ännu bevirte premiären på "Fågeln"? Jag kanske ändrar mening, när jag sett stycket, men nog förefaller det gälet att så totalt modernisera ett (fascistiskt) stycke. Jag är säker, att många de-Wahlsbeundrare gå dit bara för att se honom som tuss. Den gode Aristofanes hade ju kriska idéer, så att nog kan man för kört, men - men - men. Han blandaat Opera för Sköna Helena och Orfeus i Mordgården, men dessa äro ju nästan våra samtida och inte så våldsam föruuskade, och musik är ju vid ett förstklassigt utförande.

Grundström har skänt mig sitt 2de korv., och jag undrar inte på att Berendsson var belåten med hennes översättning. Skulle ingen fatta på den idén att jämföra våra verk, ty då kommer jag jämmerligen till korta. — Bonniers skicka ut en ny bok var den nästan, och "min" är ännu inte reutryckt.

Har du sett i sista numret av Bertha hur det går två ställen talas om det stora tillfället, att du skall bli den stora clown på festen i Konsthuset? Jag har tegat så svällt med ditt löfte, för att inte några fler föreningar skulle hålla sig främme och bevara dig.

Nej, du skulle vilu dig dessa dagar, och jag slutar därför, i den glada förhoppningen att snart snart få se denna kärna drag. Men skicka en beunt brev när som helst utan vidare, så att du blir fri!

Sluter Joh. Lundgren och Inspektören!

Vin

Restberg.

P. S. Jag hoppas, att du slipper sitta i Första Kadens fond, beskådad av hela publiken, utan få sitta i avant-scenen, och att jag får vara med i ett hörn där. Men sedan måste du naturligtvis in på scenen, älskade!